

اقتصاد ژاپن: وضعیت حال و آینده

غیرعادی بالا رفت. درنتیجه این امر موجب سرمایه گذاری کاذب در اوائل سال ۱۹۹۰ شد. زمانی که طرح سرمایه گذاری کاذب از هم پاشید، اقتصاد وارد بحران جدیدی گردید و با یک حجم عظیمی از مطالبات غیرقابل وصول پیچیده ترشد. از این رو ژاپن برای ساماندهی این مطالبات غیرقابل وصول و بسط دادن هر آنچه که سازمان توسعه و هم کاری اقتصادی (OECD)^۱ به عنوان رشد پایین و بی سابقه اقتصاد مطرح کرده بود، بسیار کوشیده است.

نمودار ۱-۴، جمع کل تولیدات ناخالص داخلی (GDP)^۲، نیروی کار و سطوح دستمزد ژاپن را در مقایسه با سایر کشورهای پیشرفتنه، نشان می‌دهد. GDP واقعی ژاپن تا سال ۱۹۹۲ با یک نرخ بالایی رشد کرده و سپس سیر نزولی داشته است، در حالیکه نیروی کار با نرخ ثابت ۱ درصد در سال توسعه یافت.

کشور ژاپن در توزیع نتایج مربوط به توسعه روزافزون اقتصادی و نیز افزایش حجم نیروی کار با موفقیت عمل کرده است.

حرکت بسوی بازگشت اقتصادی خود جوش

از سال ۱۹۹۷، اقتصاد ژاپن در میان سایر موارد، افزایش نرخ مالیات بر مصرف را که

صنعتی از حمایت و پشتیبانی برخوردار شد. دولت ژاپن با آگاهی از این نظریه ها اصلاحات اداری و مالی را انجام دادو موجب خصوصی شدن بعضی شرکت های دولتی گردید. به هر حال در طول این دوره میزان تجارت نابرابر میان کشورهای پیشرفتنه افزایش یافت و منجر به انعقاد پیمان بازار عمومی سال ۱۹۸۵ گردید. این امر پس از اصلاح پول رایج صورت گرفت و این در حالی بود که ژاپن با افزایش درخواستها برای گشودن بازارهایش مواجه بود و به تبع رکود اقتصادی ارزشین ژاپن در مقابل دلار ایالات متحده به شدت افزایش یافت. شرکت های ژاپنی خصوصاً تولید کنندگان، در جستجوی راهی برای بهبود وضع موجود، فعالیت های اقتصادی را به خارج از کشور منتقل دادند.

دولت ژاپن در پیشرفت اقتصاد داخلی خود با پایین آوردن نرخ سود برای افزایش تقاضا، ناموفق بوده است. سیاست اقتصاد کلان تحت تاثیر مذاکراتی که با ایالات متحده صورت گرفته واقع شد، که این امر سبب حذف موانع اساسی جهت واردات گردید و همچنین کاهش مازاد مبادلات اینبه مورد بحث قرار گرفت. متاسفانه نتیجه این تفکر افراطی، قابلیت تبدیل زمین و اوراق بهادر به پول بود. قیمت های زمین اوراق بهادر و سایر سرمایه ها به طور

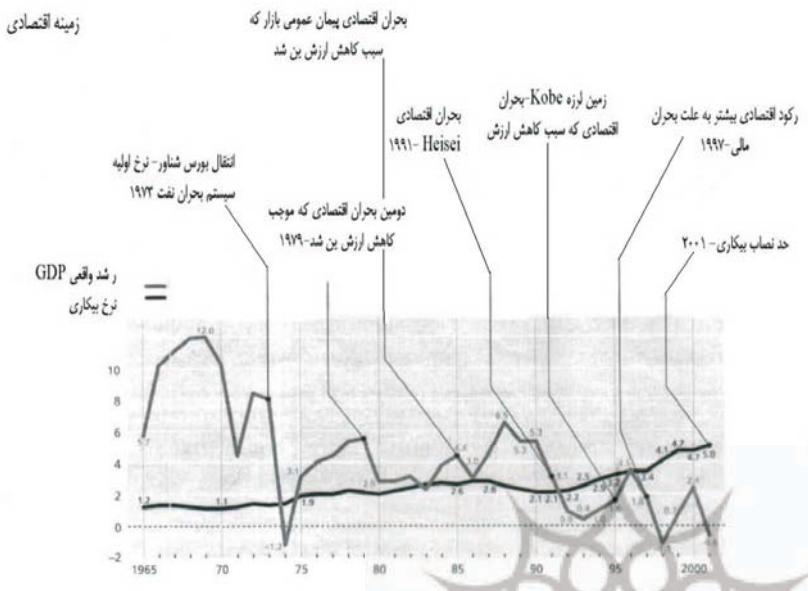
رشد فوق العاده اقتصاد ژاپن پس از جنگ اگر چه اقتصاد ژاپن پس از شکست در جنگ جهانی دوم عملأ از بین رفته بود، ولی دولت بوجود آمده بر پایه تشکیلات اصولی با سیاست های دور اندیشه، به رشد قابل توجهی در حد استانداردهای جهانی دست یافت. در طول دوره ای که رشد بالای اقتصاد نامیده می شود، یعنی از سال ۱۹۵۵ تا اوایل سال ۱۹۷۰ اقتصاد ژاپن با نرخ میانگین ۱۰٪ یا بیشتر در سال رشد یافت.

پس از آن در سال ۱۹۷۰، اقتصاد جهانی با نوسانات زیاد در سیستم پولی بین المللی و مواجه با دو بحران نفتی دچار تنزل گردید. بهر حال دولت ژاپن دارای مدیریتی است که می تواند اقتصاد نسبتاً قدرتمند خود را، با اتخاذ سیاست های موثر در زمینه اقتصاد کلان در بین سایر کشورهای پیشرفتنه، مصون نگه دارد. همچنین نیروی کار و مدیریت با توافق داوطلبانه برای تعیین مزد با یکدیگر مشارکت داشته اند. ساختار صنعتی ژاپن با ابداع اصول فنی متحول شده و همچنین در شکستن تورم و حفظ نرخ بیکاری زیر ۲٪ موفق بوده است.

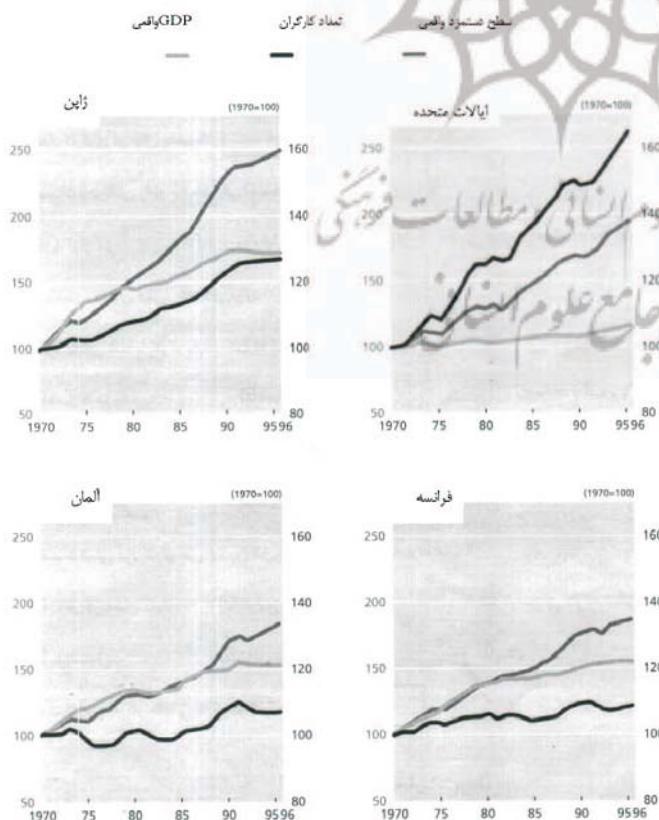
نرخ پایین و شگفت انگیز رشد

در اوایل سال ۱۹۸۰، نظریه های اقتصادی که بر اهمیت مکانیسم بازار در ژاپن تاکید داشت، همانند سایر جوامع

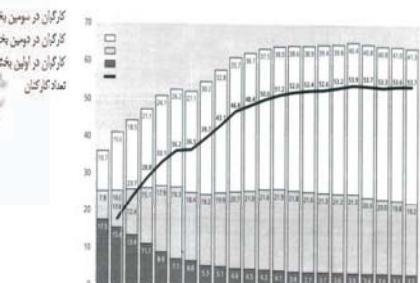
نمودار ۱-۱ رشد واقعی GDP و نرخ بیکاری

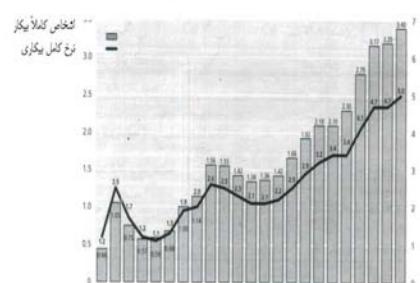
نمودار ۱-۲ تغییرات واقعی GDP، تعداد کارگران و میزان دستمزد در مل پیشرفت

نمودار ۱-۳ آمار نیروی کار

نمودار ۱-۴ آشخاص کاملاً بیکار و نرخ بیکاری کامل

سه گروه عددی فعالیت اقتصادی عبارتند: صنعت - خدمات - کشاورزی

شرکت‌ها با دقت بسیار زیاد در اصلاحات کارمندانشان عمل می‌کنند. آنها نهایت تلاش خود را برای ایجاد فرصت‌های شغلی کارمندانشان و انتقال آنها از بخش‌های آرام به ادارات پرمشغله‌تر یا به عضویت گرفتن آنها انجام داده‌اند، بنابراین سبب این نیروهای متخصص‌تر و تکنولوژیست‌ها در شرکت‌ها می‌شوند. سیستم اشتغال بلند مدت در هر دو مورد یعنی پیشرفت شرکت‌های ژاپنی و کنترل نرخ بیکاری موثر واقع شده است.

تجدد اصلاحات قریب الوقوع سیستم مدیریت

بهر حال مانند دوره بلند مدت رکود اقتصادی که از سال ۱۹۹۰ شروع شده بود و با عرضشدن شکاف بین موقوفیت‌ها و فروپاشی شرکت‌ها، شرکت‌های ژاپنی مجبور به ترمیم شکاف موجود در سیستم مدیریت شدند.

آنها جلوی فروش سهامی را که انتظار نمی‌رفت سودی به همراه داشته باشد، گرفتند و توافق‌های دو جانبه مالکیت سهام را لغو کردند. جابجایی نیروی کار افزایش یافته و تاکید بر قراردادهای میان مدت، به خصوص برای پست‌هایی تخصصی تجاری به واسطه پیشرفت سریع تکنولوژی اطلاعات IT^۴، رشد نمود و این در حالی است که شرکت‌ها نمی‌توانند برآموزش در منزل، تکیه کنند.

علاوه بر این، با انتقاد کمپانی‌های بین‌المللی مواجه شدند که مانع برای ورود شرکت‌های خارجی به بازار کم هزینه تر ژاپن شدند. سیستم KEIRETSU نیز به تدریج در حال تغییر سیستم شرکت‌های ژاپنی می‌باشد. شرکت‌هایی که تجارت بیشتری را با شرکت‌های خارج از گروه‌های تعاونی آغاز کرده‌اند.

تجارت جدید پیشرفت کرده است. زمانی که شرکت‌های ژاپنی تمایل خود را به تشکیل زیر شاخه‌های تجاری نشان دادند، با تاسیس این شبعت‌فرعی و سپردن کار به آنها، یکبار دیگر توانستند به دوام و بقای خود ادامه دهند. اینگونه تغییر شکل نهایتاً منجر به تشکیل گروه‌های متحده‌شکل گردید.

Keiretsu : شرکت‌های وابسته

این نوع از گروه‌های تعاونی عمدتاً به عنوان تعاونی‌هایی که به خوبی در عرصه بین‌المللی نظیر اتومبیل‌سازی و ماشین آلات الکتریکی رقابت می‌کنند، ایجاد می‌شوند. صنعت ابزار یدکی و قطعات آن همراه با سازندگان کالاهای تکمیل شده، شکل اصلی تقسیم کار موتور اجتماعی را بوجود می‌آورند. آنها همچنین تداوم ابداعات تکنولوژیکی و پیشرفت فرآورده‌های جدید را آسان می‌کنند، زیرا عضواً گروه، در مدیریت و اطلاعات فنی مشارکت می‌کنند. عبارتی که جهت تشریح تقسیم سیستم کار استفاده شد، **keiretsu**، نام دارد.

سیستم‌های مدیریتی ژاپن

همکاری میان سیستم‌های مدیریتی شرکت‌های ژاپنی در چندین مورد در مقایسه با آنچه که در ایالات متحده وجود دارد، متفاوت است. در ژاپن این سیستم‌ها بوسیله گسترش و یا ادغام با سایر شرکت‌ها و با تعديل نیروی کار، معرفی شده است. با این اوصاف، شرکت‌های ژاپنی به دلیل دو جانبه بودن سیستم سهام، سود نسبتاً کمی به سهامداران خود پرداخت می‌کند. در نتیجه بخش قابل ملاحظه‌ای از سهام صادر شده شرکت‌های ژاپنی، در بازار کار به گردش درنمی‌آید، بلکه از سوی سایر گروه‌ها که متعلق به همان شرکت می‌باشند، خریداری می‌شود.

علاوه بر جلوگیری از پذیرفته شدن حداقل قیمت پیشنهادی جهت خرید سهام، این تمرین دو جانبه مالکیت سهام، مدیریت را ثبت نموده و در رشد مربوط به سرمایه بدست آمده که از طریق ترقی قیمت سهام حاصل شده موثر بوده است.

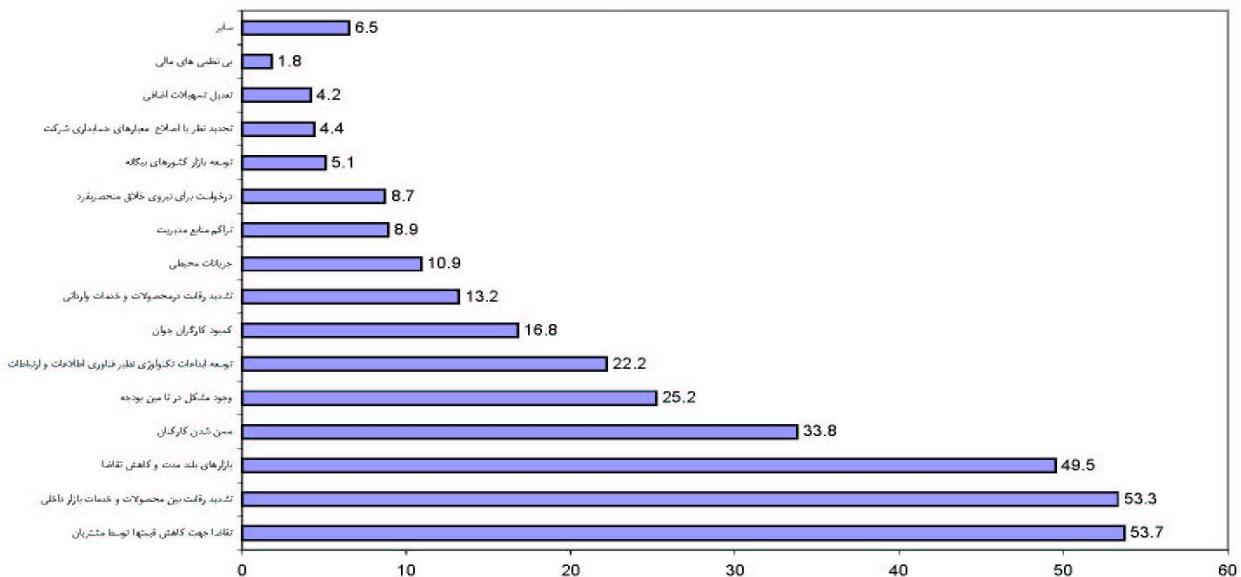
توسعه گروه‌های همکاری

رشد و ثبات گروه‌های تعاونی، وجود فراوانی را از طریق افزایش قیمت سهام از سرمایه بازار و تامین هزینه از بانکها و یا از طریق جمع‌آوری سودهای محفوظ شده بوجود آورده است. تجارت موجود توسعه یافته و

اجرای اشتغال دائمی

موسسه سیستم اشتغال بلند مدت ژاپن که غالباً اشتغال دائمی نامیده می‌شود، بیشتر بر توسعه و پیشرفت آموزش در منزل نیروی انسانی تاکید داردبا این شیوه استخدامی،

نمودار ۱-۵ نسبت الزامی تجدید ساختار تجارت در ۵ سال اخیر

نمودار ۱-۶ وضعیت تعديل پرسنل در پخش صنعت

	جمع	ساختمان	صنعت	حمل و نقل و ارتباط جمی	عمده فروشی و خرد فروشی	امور مالی و بیمه	املاک مستثلاً	خدمات
جمع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
شرکهای تعديل کننده کارمندان	۳۱	۳۵	۴۲	۲۰	۲۳	۱۴	۱۳	۲۲
مخالود کردن ساعت‌های اضافه کاری	۱۶	۱۴	۲۴	۷	۱۱	۴	۵	۱۰
افزایش دستمزد پرداخت شده برای روزهای تعطیل	۴	۷	۶	۲	۲	۱	۲	۴
عدم پذیرش یا لمحتاب از برقراری قراردادهای موکتی - فضایی یا پاره وقت	۵	۷	۷	۲	۲	۱	۲	۳
به تعیق درآوردن کوتاه مدت در فاصله دوره اشتغال	۵	۶	۸	۳	۴	۲	۴	۳
به مأموریت جدید اعزام کردن کارمندان	۱۰	۸	۱۵	۴	۶	۳	۳	۷
وام به کارکنان	۵	۴	۱۰	۳	۲	۳	۱	۲
کارکنان کار گذاشته شده	۳	۳	۶	۱	۱	۱	۱	۱
استفاده از کارکنان داوطلب برای بازنشستگی زود هنگام	۷	۱۰	۹	۶	۶	۴	۲	۳
سایر	۶۹	۶۵	۵۸	۸۰	۷۷	۸۶	۸۷	۸۶

پانوشهای:

ماخذ:

سایت اطلاع رسانی موسسه کار ژاپن

THE JAPAN INSTITUTE
OF LABOUR (JIL)

آدرس سایت: www.jil.go.jp

۱. ORGANIZATION FOR ECONOMIC COOPERATION AND DEVELOPMENT
۲. GROSS DOMESTIC PRODUCT
۳. ON-THE-JOB TRAINING
۴. INFORMATION TECHNOLOGY